

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 50

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 29 ianuarie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
39. — Lege privind prevenirea și combaterea criminalității organizate.....	1-5	instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „CSR” — S.A. Reșița.....	6-7
53. — Decret pentru promulgarea Legii privind prevenirea și combaterea criminalității organizate.....	5	3. — Decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale pentru modificarea contractelor-cadru de furnizare a gazelor naturale pentru consumatorii captivi.....	7-8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
7. — Hotărâre privind înființarea pe lângă Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor a unei activități finanțate integral din venituri proprii	5-6	228/2002. — Ordin al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare privind aprobarea Normelor de securitate radiologică — proceduri de acceptare a întreprinderilor externe	8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
2. — Ordin al ministrului Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului privind			

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind prevenirea și combaterea criminalității organizate

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege reglementează măsuri specifice de prevenire și combatere a criminalității organizate la nivel național și internațional.

Art. 2. — În prezenta lege termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) *grup infracțional organizat* — grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, care există pentru o peri-

oadă și acționează în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni grave, pentru a obține direct sau indirect un beneficiu financiar sau alt beneficiu material; nu constituie grup infracțional organizat grupul format ocazional în scopul comiterii imediate a uneia sau mai multor infracțiuni și care nu are continuitate sau o structură determinată ori roluri prestabilite pentru membrii săi în cadrul grupului;

b) *infracțiune gravă* — infracțiunea care face parte din una dintre următoarele categorii:

1. omor, omor calificat, omor deosebit de grav;
2. lipsire de libertate în mod ilegal;
3. sclavie;
4. șantaj;
5. infracțiuni contra patrimoniului, care au produs consecințe deosebit de grave;
6. infracțiuni privitoare la nerespectarea regimului armelor și munițiilor, materiilor explozive, materialelor nucleare sau al altor materii radioactive;
7. falsificare de monede sau de alte valori;
8. divulgarea secretului economic, concurența neloială, nerespectarea dispozițiilor privind operații de import sau export, deturnarea de fonduri, nerespectarea dispozițiilor privind importul de deșeuri și reziduuri;
9. proxenetismul;
10. infracțiuni privind jocurile de noroc;
11. infracțiuni privind traficul de droguri sau precursori;
12. infracțiuni privind traficul de persoane și infracțiuni în legătură cu traficul de persoane;
13. traficul de migranți;
14. spălarea banilor;
15. infracțiuni de corupție, infracțiunile asimilate acestora, precum și infracțiunile în legătură directă cu infracțiunile de corupție;
16. contrabanda;
17. bancruta frauduloasă;
18. infracțiuni săvârșite prin intermediul sistemelor și rețelelor informatice sau de comunicații;
19. traficul de țesuturi sau organe umane;
20. orice altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii, al cărei minim special este de cel puțin 5 ani;

c) *infracțiune cu caracter transnațional* — orice infracțiune care, după caz:

1. este săvârșită atât pe teritoriul unui stat, cât și în afara teritoriului acestuia;
2. este săvârșită pe teritoriul unui stat, dar pregătirea, planificarea, conducerea sau controlul său are loc, în tot sau în parte, pe teritoriul altui stat;
3. este săvârșită pe teritoriul unui stat de un grup infracțional organizat care desfășoară activități infracționale în două sau mai multe state;
4. este săvârșită pe teritoriul unui stat, dar rezultatul acesteia se produce pe teritoriul altui stat;

d) *informator* — persoană care are cunoștință despre un grup infracțional organizat și furnizează organelor judiciare informații sau date relevante pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea săvârșirii unor infracțiuni grave de unul sau mai mulți membri ai acestui grup.

CAPITOLUL II

Prevenirea criminalității organizate

Art. 3. — Autoritățile și instituțiile publice, organizațiile neguvernamentale, precum și alți reprezentanți ai societății civile desfășoară, separat sau în cooperare, activități susținute de prevenire a criminalității organizate.

Art. 4. — (1) Autoritățile și instituțiile publice desfășoară activitatea de prevenire a criminalității organizate în cadrul Grupului central de analiză și coordonare a activităților de prevenire a criminalității, care face parte din Comitetul Național de Prevenire a Criminalității, înființat prin Hotărârea Guvernului nr. 763/2001.

(2) Grupul central de analiză și coordonare a activităților de prevenire a criminalității ia măsurile necesare pentru elaborarea și actualizarea periodică a Planului național de acțiune pentru prevenirea și combaterea criminalității organizate, care va fi aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Art. 5. — Ministerul de Interne, Ministerul Justiției și Ministerul Public efectuează studii periodice în scopul identificării cauzelor care determină și a condițiilor care favorizează criminalitatea organizată și inițiază campanii de informare privind acest fenomen.

Art. 6. — (1) Ministerul de Interne, prin structurile sale specializate, realizează și menține în actualitate baza de date privind criminalitatea organizată, monitorizează și evaluează periodic acest fenomen, luând în considerare atât categoriile de persoane care fac parte din grupurile infracționale organizate sau care au legătură cu asemenea grupuri, cât și victimele criminalității organizate.

(2) Publicarea informațiilor statistice și a rapoartelor de evaluare se face anual de către Inspectoratul General al Poliției Române, cu avizul ministrului de interne.

CAPITOLUL III

Infracțiuni

Art. 7. — (1) Inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoare de la 5 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Pedeapsa pentru faptele prevăzute la alin. (1) nu poate fi mai mare decât sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) au fost urmate de săvârșirea unei infracțiuni grave, se aplică regulile de la concursul de infracțiuni.

Art. 8. — Inițierea sau constituirea ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unui grup, în vederea săvârșirii de infracțiuni, care nu este, potrivit prezentei legi, un grup infracțional organizat, se pedepsește, după caz, potrivit art. 167 sau 323 din Codul penal.

Art. 9. — (1) Nu se pedepsește persoana care, săvârșind una dintre faptele prevăzute la art. 7 alin. (1), denunță autorităților grupul infracțional organizat mai înainte de a fi fost descoperit și de a se fi început săvârșirea infracțiunii grave care intră în scopul acestui grup.

(2) Persoana care a săvârșit una dintre faptele prevăzute la art. 7 alin. (1) sau (3) și care, în cursul urmăririi penale sau al judecării, denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a unuia sau mai multor membri ai unui grup infracțional organizat beneficiară de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.

Art. 10. — (1) Infracțiunea de tănuire, prevăzută la art. 221 din Codul penal, dacă bunul provine dintr-o infracțiune gravă săvârșită de unul sau mai mulți membri ai unui grup infracțional organizat, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani, fără ca sancțiunea aplicată să poată depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea gravă din care provine bunul tănuit.

(2) Tănuirea săvârșită de soț sau de o rudă apropiată nu se pedepsește.

CAPITOLUL IV

Dispoziții procedurale

Art. 11. — Urmărirea penală pentru infracțiunile prevăzute la art. 7 se efectuează în mod obligatoriu de procuror și se judecă în primă instanță de tribunal.

Art. 12. — (1) Ministerul de Interne își constituie structuri specializate pentru prevenirea și combaterea criminalității organizate, urmând să asigure cadrul organizatoric

necesar, precum și pregătirea și specializarea personalului în acest scop.

(2) În cadrul structurilor specializate prevăzute la alin. (1) se pot constitui, în condițiile legii, compartimente tehnice pentru desfășurarea activității de obținere, prelucrare, verificare și stocare a informațiilor din acest domeniu.

Art. 13. — (1) În cazul infracțiunilor prevăzute la art. 7 și 10 se aplică dispozițiile art. 118 din Codul penal privind confiscarea bunurilor.

(2) Dacă bunurile supuse confiscării nu se găsesc, se confiscă echivalentul lor în bani sau bunurile dobândite în locul acestora.

(3) Veniturile sau alte beneficii materiale obținute din bunurile prevăzute la alin. (2) se confiscă.

(4) Dacă bunurile supuse confiscării nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal, se confiscă bunuri până la concurența valorii bunurilor supuse confiscării.

(5) Dispozițiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și veniturilor sau altor beneficii materiale obținute din bunurile supuse confiscării ce nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal.

(6) Pentru a garanta aducerea la îndeplinire a confiscării bunurilor se pot lua măsurile asigurătorii prevăzute de Codul de procedură penală.

Art. 14. — În cazul infracțiunilor prevăzute la art. 7, secretul bancar și cel profesional, cu excepția secretului profesional al avocatului, nu sunt opozabile procurorului, după începerea urmăririi penale, și nici instanței de judecată. Datele și informațiile se solicită, în scris, în cursul urmăririi penale de procuror, pe baza autorizației motivate a procurorului anume desemnat de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, iar în cursul judecății, de către instanță.

Art. 15. — (1) Când sunt indicii temeinice cu privire la săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 7, în scopul străngerii de probe sau al identificării făptuitorilor, procurorul poate dispune, pe o durată de cel mult 30 de zile:

a) punerea sub supraveghere a conturilor bancare și a conturilor asimilate acestora;

b) punerea sub supraveghere a sistemelor de comunicații;

c) punerea sub supraveghere sau accesul la sisteme informaționale.

(2) Pentru motive temeinice măsurile prevăzute la alin. (1) pot fi prelungite de procuror prin ordonanță motivată, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile.

(3) Dispozițiile art. 91¹—91⁵ din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

(4) În condițiile prevăzute la alin. (1) procurorul poate dispune să i se transmită înscrisuri, documente bancare, financiare sau contabile.

Art. 16. — (1) Procurorul desemnat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție poate autoriza, la solicitarea instituțiilor sau a organelor legal abilitate, efectuarea de livrări supravegheate, cu sau fără sustragerea sau substituirea totală ori parțială a bunurilor care fac obiectul livrării.

(2) Livrarea supravegheată este autorizată prin ordonanță motivată care trebuie să cuprindă, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 203 din Codul de procedură penală, următoarele:

a) indiciile temeinice care justifică măsura și motivele pentru care măsura este necesară;

b) detalii cu privire la bunurile care fac obiectul livrării supravegheate și, după caz, la bunurile care urmează a fi

sustrase ori substituite, precum și la bunurile care urmează a le înlocui pe acestea;

c) timpul și locul efectuării livrării sau, după caz, itinerarul ce urmează a fi parcurs în vederea efectuării livrării, dacă acestea sunt cunoscute;

d) datele de identificare a persoanelor autorizate să supravegheze livrarea.

(3) Nu se poate autoriza efectuarea livrărilor supravegheate în cazul în care prin acestea s-ar pune în pericol siguranța națională, ordinea sau sănătatea publică.

Art. 17. — În cazul în care există indicii temeinice că s-a săvârșit sau că se pregătește săvârșirea unei infracțiuni grave de către unul sau mai mulți membri ai unui grup infracțional organizat, care nu poate fi descoperită sau ai cărei făptuitori nu pot fi identificați prin alte mijloace, pot fi folosiți, în vederea străngerii datelor privind săvârșirea infracțiunii și identificarea făptuitorilor, polițiști sub acoperire din cadrul structurilor specializate ale Ministerului de Interne.

Art. 18. — (1) Autorizarea pentru folosirea polițiștilor sub acoperire se dă de către procurorul desemnat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, prin ordonanță motivată, care trebuie să cuprindă, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 203 din Codul de procedură penală, următoarele:

a) indiciile temeinice care justifică măsura și motivele pentru care măsura este necesară;

b) identitatea sub care polițiștii sub acoperire urmează să desfășoare activitățile autorizate;

c) numele lucrătorului din structura specializată, desemnat ca persoană de legătură a polițistului sub acoperire;

d) activitățile pe care le poate desfășura polițistul sub acoperire;

e) perioada desfășurării activităților autorizate.

(2) Persoana de legătură din cadrul structurii specializate din care face parte polițistul sub acoperire are obligația de a prezenta procurorului rapoarte periodice referitoare la activitățile desfășurate de polițistul sub acoperire. Rapoartele periodice au caracter confidențial, se întocmesc în formă scrisă pe baza informațiilor furnizate, în măsura posibilului, de către polițistul sub acoperire și trebuie să cuprindă detalii referitoare la toate activitățile desfășurate de acesta, datele și informațiile culese cu privire la infracțiunile grave săvârșite sau care urmează să fie săvârșite și la făptuitori, precum și orice alte date și informații necesare pentru prevenirea infracțiunilor grave.

Art. 19. — (1) În cazuri temeinic justificate polițistul sub acoperire poate solicita autorizarea desfășurării și a altor activități decât cele pentru care există autorizarea, potrivit art. 18 alin. (1), procurorul urmând să se pronunțe de îndată prin ordonanță motivată, în cazul aprobării acestei solicitări.

(2) În cazul în care polițistul sub acoperire desfășoară alte activități decât cele pentru care a primit autorizarea prevăzută la alin. (1) sau la art. 18 alin. (1), precum și dacă intră în posesia unor informații referitoare la posibilitatea survenirii unui pericol imediat, acesta informează de îndată ce este posibil persoana de legătură, care are obligația de a aduce neîntârziat aceste informații la cunoștință procurorului care a dat autorizarea. Procurorul se pronunță de îndată prin ordonanță motivată, autorizând activitățile desfășurate de polițistul sub acoperire sau, după caz, retrăgând autorizația acordată în condițiile alin. (1) sau ale art. 18 alin. (1) și luând măsurile care se impun, în condițiile legii.

Art. 20. — Dacă prin desfășurarea activităților autorizate polițistul sub acoperire cauzează pagube materiale persoanelor fizice sau juridice care nu au legătură cu grupul infracțional organizat și cu activitățile infracționale desfășurate de acesta, plata despăgubirilor se asigură din fondurile prevăzute la art. 32.

Art. 21. — În situații excepționale, dacă există indicii temeinice că s-a săvârșit sau că se pregătește săvârșirea unei infracțiuni grave de către unul sau mai mulți membri ai unui grup infracțional organizat, care nu poate fi descoperită sau ai cărei făptuitori nu pot fi identificați prin alte mijloace, pot fi folosiți informatori în vederea strângerii datelor privind săvârșirea infracțiunii și identificarea făptuitorilor.

Art. 22. — Informatorii pot beneficia de recompense financiare, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului de interne și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Art. 23. — Polițistul sub acoperire, informatorul, precum și membrii de familie ai acestora pot beneficia de măsuri specifice de protecție a martorilor, potrivit legii.

CAPITOLUL V

Cooperarea internațională

Art. 24. — (1) Ministerul de Interne, Ministerul Justiției și Ministerul Public cooperează în mod direct și nemijlocit, în condițiile legii și cu respectarea obligațiilor decurgând din instrumentele juridice internaționale la care România este parte, cu instituțiile având atribuții similare din alte state, precum și cu organizațiile internaționale specializate în domeniu.

(2) Cooperarea care se organizează și se desfășoară, potrivit alin. (1), în scopul prevenirii și combaterii infracțiunilor transnaționale săvârșite de grupuri infracționale organizate poate avea ca obiect, după caz, asistența judiciară internațională în materie penală, extrădarea, identificarea, blocarea, sechestrarea și confiscarea produselor și instrumentelor infracțiunii, desfășurarea anchetelor comune, schimbul de informații, asistența tehnică sau de altă natură pentru culegerea și analiza informațiilor, formarea personalului de specialitate, precum și alte asemenea activități.

Art. 25. — (1) În cadrul cooperării internaționale în domeniul confiscării autoritățile competente, potrivit legii, iau măsuri pentru:

a) primirea, transmiterea și executarea deciziilor de confiscare ale autorităților competente străine, la cererea acestora, formulate în condițiile legii;

b) dispunerea confiscării bunurilor, în condițiile prezentei legi, în cazul în care există o solicitare în acest sens din partea unei autorități competente străine.

(2) Instanța poate dispune transmiterea bunurilor confiscate, conform prezentului articol, la autoritatea competentă străină care a formulat o cerere în condițiile alin. (1), dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) există o solicitare formulată în acest sens de autoritatea competentă străină;

b) bunurile care urmează să fie transmise acestei autorități sunt destinate să fie restituite persoanelor vătămate sau să servească la justa despăgubire a acestora.

Art. 26. — (1) La solicitarea autorităților competente române sau ale altor state, pe teritoriul României se pot desfășura anchete comune, în vederea prevenirii și combaterii infracțiunilor transnaționale săvârșite de grupuri infracționale organizate.

(2) Anchetele comune prevăzute la alin. (1) se desfășoară în baza tratatelor bilaterale sau multilaterale încheiate de autoritățile competente.

(3) Reprezentanții autorităților competente române pot participa la anchete comune desfășurate pe teritorii ale altor state, cu respectarea legislațiilor acestora.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 27. — Articolul 17 din Legea nr. 2/1998 privind prelevarea și transplantul de țesuturi și organe umane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 13 ianuarie 1998, se modifică și se completează după cum urmează:

„Art. 17. — (1) Organizarea sau efectuarea prelevării ori transplantului de țesuturi sau organe umane, în scopul obținerii vreunui profit din vânzarea acestora, constituie infracțiunea de trafic de țesuturi sau organe umane și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și cumpărarea de țesuturi sau organe umane în scopul revânzării în vederea obținerii unui profit.

(3) Tentativa se pedepsește.”

Art. 28. — Articolul 12 din Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 3 august 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Dacă faptele prevăzute la art. 2, 6—8 și 11 au avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.”

Art. 29. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 30 iunie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 70, după alineatul (2) se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Tentativa faptelor prevăzute la alin. (1) și (2) se pedepsește.”

2. Articolul 71 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 71. — (1) Racolarea, îndrumarea sau călăuzirea uneia sau mai multor persoane în scopul trecerii frauduloase a frontierei de stat, precum și organizarea acestor activități constituie infracțiunea de trafic de migranți și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este de natură a pune în pericol viața sau securitatea migranților ori a-i supune pe aceștia unui tratament inuman sau degradant, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 10 ani.

(3) Dacă fapta prevăzută la alin. (2) a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani.

(4) Tentativa faptelor prevăzute la alin. (1) și (2) se pedepsește.”

3. Articolul 72 se abrogă.

Art. 30. — Alineatul (2) al articolului 17 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 11 decembrie 2001, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) se săvârșește în mod repetat, maximul special al pedepsei se majorează cu 2 ani.”

Art. 31. — Pentru acțiuni deosebite și dovezi de înalt profesionalism lucrătorii din structurile specializate, constituite conform art. 12, pot fi recompensați.

Art. 32. — Fondurile necesare pentru desfășurarea activităților de prevenire și combatere a criminalității organizate se asigură din bugetele Ministerului de Interne, Ministerului Justiției și Ministerului Public, în limita sumelor aprobate cu această destinație.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 12 decembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 16 decembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
OVIDIU CAMELIU PETRESCU

București, 21 ianuarie 2003.
Nr. 39.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind prevenirea și combaterea criminalității organizate

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind prevenirea și combaterea criminalității organizate și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 20 ianuarie 2003.
Nr. 53.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înființarea pe lângă Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor a unei activități finanțate integral din venituri proprii

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 67 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Începând cu luna ianuarie 2003 se înființează pe lângă Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor o activitate finanțată integral din venituri proprii,

Art. 33. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 34. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă dispozițiile art. 14 și ale art. 18 alin. (3) din Legea nr. 678/2001, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002.

prin care se realizează cercetarea, proiectarea și executarea lucrărilor prevăzute în proiectele de amenajare, ameliorare și punere în valoare a terenurilor degradate și poluate.

(2) Activitatea prevăzută la alin. (1) se încadrează la capitolul bugetar la care este încadrată instituția publică care o organizează.

Art. 2. — (1) Veniturile proprii din care se finanțează activitatea prevăzută la art. 1 alin. (1) provin din:

a) taxe pentru scoaterea definitivă din circuitul agricol a terenurilor aflate în extravilan;

b) taxe pentru folosirea definitivă a terenurilor forestiere în alte scopuri decât producția forestieră și defrișarea pădurilor;

c) dobânzi încasate, în condițiile legii, la disponibilitățile bănești, la depozitele constituite din venituri încasate din realizările activității prevăzute la art. 1 alin. (1).

(2) Cheltuielile de capital care se efectuează pentru realizarea activității prevăzute la art. 1 alin. (1) se finanțează integral din veniturile proprii prevăzute la alin. (1).

Art. 3. — (1) Bugetul de venituri și cheltuieli pentru activitatea prevăzută la art. 1 alin. (1) se aprobă o dată cu bugetul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, potrivit legii.

(2) Excedentul anual rezultat din execuția bugetului de venituri și cheltuieli al activității prevăzute la art. 1 alin. (1) se reportează în anul următor cu aceeași destinație.

(3) Execuția de casă a bugetului de venituri și cheltuieli pentru activitatea prevăzută la art. 1 alin. (1) se realizează prin Trezoreria statului, conform legii.

(4) Raportarea execuției de casă a bugetului de venituri și cheltuieli pentru activitatea prevăzută la art. 1 alin. (1) se efectuează în conformitate cu instrucțiunile emise de Ministerul Finanțelor Publice, potrivit legii.

Art. 4. — În relațiile contractuale activitatea prevăzută la art. 1 alin. (1) este reprezentată de persoanele autorizate ale instituției publice pe lângă care se organizează.

Art. 5. — Veniturile proprii menționate la art. 2 se evidențiază în Fondul de ameliorare a fondului funciar.

Art. 6. — Contractele aflate în derulare la 31 decembrie 2002, care au ca obiect acțiuni ce se desfășoară în cadrul activității prevăzute la art. 1 alin. (1), vor fi derulate în continuare în condițiile prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 9 ianuarie 2003.

Nr. 7.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA PENTRU PRIVATIZARE
ȘI ADMINISTRAREA PARTICIPAȚIILOR STATULUI

ORDIN

privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „CSR” — S.A. Reșița

În temeiul prevederilor art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 28 decembrie 2002, și ale art. 18 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 678/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 6 august 2001,

în vederea stabilirii modului de administrare și gestionare, precum și a măsurilor ce trebuie luate pentru accelerarea procesului de privatizare la Societatea Comercială „CSR” — S.A. Reșița,

ministrul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se instituie procedura de administrare specială în perioada de privatizare la Societatea Comercială „CSR” — S.A. Reșița, denumită în continuare *societate comercială*, cu

sediul în Reșița, str. Traian Lalescu nr. 36, județul Caraș-Severin, înmatriculată la Oficiul registrului comerțului sub nr. J11/59/1991, începând cu data de 23 ianuarie 2003.

Art. 2. — (1) Pe durata administrării speciale în perioada privatizării, administratorul special are atribuțiile stabilite prin mandatul special acordat de ministrul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului.

(2) Conținutul mandatului prevăzut la alin. (1) va cuprinde în principal, dar fără a se limita la acestea, următoarele atribuții:

a) luarea unor măsuri de administrare, gestionare și supraveghere financiară a societății comerciale, cu accent pe:

— situația îndeplinirii principalilor indicatori economico-financiar și de performanță;

— identificarea unor active neutilizate care pot fi transferate/vândute;

— inventarierea datoriilor societății comerciale, precum și a plăților restante, în structura lor;

— inventarierea creanțelor pe care societatea comercială le are de recuperat;

— cunoașterea situației litigiilor care grevează asupra societății comerciale;

— inventarierea activelor posibil a fi revendicate;

b) notificarea tuturor creditorilor bugetari în sensul instituirii procedurii de administrare specială în perioada de privatizare, în vederea neînceperii/suspendării de către aceștia a oricăror măsuri de executare silită împotriva societății comerciale;

c) solicitarea organelor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru bugetul de stat, și ale celorlalte ministere și instituții, pentru bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, precum și ale autorităților administrației publice locale, pentru bugetele locale, de a elibera certificatele de obligații bugetare pentru datoriile bugetare acumulate până la data de 31 decembrie 2002;

d) solicitarea furnizorilor de servicii pentru întocmirea graficelor de reeșalonare a datoriilor restante, respectarea acestora și efectuarea plăților facturilor curente;

e) respectarea disciplinei economico-financiare prin luarea unor măsuri pentru întărirea acesteia.

Art. 3. — La data instituirii procedurii de administrare specială se instituie și procedura de supraveghere financiară a Societății Comerciale „CSR” — S.A. Reșița, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2002.

Art. 4. — Procedura de administrare specială în perioada de privatizare încetează la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor în situația privatizării societății comerciale sau la data stabilită prin ordin al ministrului Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului.

Ministrul Autorității pentru Privatizare
și Administrarea Participațiilor Statului,
Ovidiu Tiberiu Mușetescu

București, 23 ianuarie 2003.
Nr. 2.

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR
AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE
ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE

DECIZIE

pentru modificarea contractelor-cadru de furnizare a gazelor naturale pentru consumatorii captivi

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.513/2002 pentru stabilirea nivelului dobânzii datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare și pe perioada amânării sau eșalonării la plată a obligațiilor bugetare,

în temeiul prevederilor art. 8 alin. (4) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale (ANRGN), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 791/2001,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale adoptă prezenta decizie.

Art. 1. — Cota majorărilor de întârziere prevăzută la art. 14 alin. (1) lit. a) din Contractul-cadru de furnizare a gazelor naturale pentru consumatorii rezidențiali — anexa nr. 1 — și la art. 12 alin. (1) lit. a) din contractele-cadru de furnizare a gazelor naturale pentru consumatorii industriali, comerciali și din sectorul distribuției districtuale a agentului termic — anexele nr. 2—4 —, aprobate prin Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 1/2000 pentru aprobarea contractelor-cadru de furnizare a gazelor naturale pentru

consumatorii captivi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 bis din 26 ianuarie 2001, va fi egală cu aceea utilizată pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare, respectiv de 0,06% pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 800/2002 pentru modificarea contractelor-cadru de furnizare a gazelor naturale pentru consumatorii captivi, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 641 din 29 august 2002.

Art. 3. — Departamentul prețuri, tarife, reglementări comerciale, protecția consumatorilor și Serviciul legislație,

contencios vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 4. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale,
Dan Pantilie

București, 8 ianuarie 2003.
Nr. 3.

MINISTERUL APELOR ȘI PROTECȚIEI MEDIULUI
COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR NUCLEARE

O R D I N

privind aprobarea Normelor de securitate radiologică — proceduri de acceptare a întreprinderilor externe

În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 17/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor și Protecției Mediului, cu modificările ulterioare, ale Ordinului ministrului apelor și protecției mediului nr. 86/2002, precum și ale art. 5 din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele de securitate radiologică — proceduri de acceptare a întreprinderilor externe, prezentate în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Normele prevăzute la art. 1 intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Direcția securitate nucleară, Direcția asigurarea calității și autorizare operatori, Direcția aplicații surse cu radiații ionizante, Direcția supraveghere CNE Cernavodă, Direcția dezvoltare și resurse și celelalte servicii independente din cadrul Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,
Lucian Biro,
secretar de stat

București, 16 decembrie 2002.
Nr. 228.

*) Anexa se publică ulterior.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro